

De mensen van Kijlstra

We doen het samen

Op de cover staat Jo-Linde voor het Woudagemaal in Lemmer. Als ambulanceverpleegkundige van de post in Lemmer deelt zij haar verhaal. Al op achttienjarige leeftijd wist ze dat haar hart bij de ambulancezorg ligt. Ruim tien jaar later is haar droombaan werkelijkheid: elke dag vol nieuwe uitdagingen en de voldoening om écht iets te betekenen voor mensen in acute situaties.

Net als Jo-Linde hebben veel andere collega's een bijzonder verhaal. In dit magazine geven we een inkijkje in hun paden, passie en werkplezier. Daarnaast kijken we vooruit: welke koers vaart Kijlstra, waar zijn we trots op en welke veranderingen komen op ons af? Soms gaat het om keuzes die de toekomst vormgeven, zoals het overdragen van diensten van Kijlstra Personenvervoer naar Personenvervoer Kort; gelukkig met plek voor alle medewerkers. Soms gaat het om afscheid nemen: zoals het overlijden van onze ere-directeur Gerben Kijlstra. Of het weloverwogen vertrek van Roelof, dat tegelijk een nieuw hoofdstuk markeert met Wytse Posthumus als nieuwe directeur ambulancezorg.

Wat er ook verandert, één ding blijft zeker: de mensen vormen het hart van Kijlstra Ambulancezorg & Zorgvervoer. Samenwerken is onze kracht, als collega's onderling en ook met onze ketenpartners. Door elkaar te versterken, maken we het verschil op de momenten dat mensen onze hulp nodig hebben.

Heel veel leesplezier met deze derde editie van De mensen van Kijlstra!

Sietze Kijlstra, Roelof Kijlstra en Rudy Verwoert

12

Volledig ontzorgd in
medicijnbevoorrading

36

Ambulancepost is
méér dan uitvalsbasis

27

Hij van..
de regio Oost

- 04 Cliëntenraad denkt opbouwend kritisch mee
- 07 Werken bij: 4 jubilarissen
- 16 Volledig ontzorgd in medicijnbevoorrading
- 19 Meldkamer spil in regelen ambulancezorg
- 21 Zo komt een nieuwe Kijlstra-ambulance op de weg
- 26 Kidspagina
- 28 Ambulancepost is méér dan uitvalsbasis
- 31 Nieuwe fase bij Kijlstra
- 36 Breed gedragen in Fryslân: Rapid Responder GGZ
- 39 Hij/zij van...
- 44 Medewerkers van Kijlstra Ambulancezorg & Zorgvervoer
- 46 In memoriam – Gerben Kijlstra

Colofon De mensen van Kijlstra is gemaakt door én met de mensen van Kijlstra. **Oplage:** 3000 exemplaren **Coördinatie:** Mariska van Knijff en Hilde Koopmans **Teksten & redactie:** Mariska van Knijff, Hilde Koopmans, Amber Boomsma **Fotografie:** Menno de Boer fotografie en vormgeving, Immazo fotografie, Jilmer Postma **Concept & realisatie:** De Bey communicatie en vormgeving **Druk:** Stavast Creatie **Copyright:** Voor overname van tekst en foto's is toestemming nodig van de afdeling communicatie van Kijlstra **Contact:** redactie@kijlstra.nl, Kijlstra, Ottolaan 2, 9207 JR Drachten. www.kijlstra.nl. September 2025

Cliëntenraad denkt opbouwend kritisch mee

Eén van de belangrijkste taken van de Friese Cliëntenraad Ambulancezorg is meteen hun grootste uitdaging: het contact met de achterban. Al zijn er ook andere manieren om vanuit het perspectief van (toekomstige) patiënten en hun naasten bij te dragen aan de kwaliteit van ambulancezorg en ander zorgvervoer. Voorzitter Bert Smid vertelt hoe de raad zijn taken vervult als tolk, adviseur, gesprekspartner en bewaker.

De zeskoppige cliëntenraad is sinds de zomer van 2021 officieel actief. Aanleiding was de wettelijke plicht voor regionale ambulancevoorzieningen om de belangen van cliënten voortaan te laten behartigen door een onafhankelijk orgaan. Bert Smid werd door RAV Fryslân gevraagd om voor de Friese ambulancezorg – Kijlstra en UMCG – zo’n cliëntenraad op te zetten. “Eenmaal geïnstalleerd als raad, was de invulling van onze rol de eerste jaren nog wat zoeken”, vertelt de voorzitter. “Wij hadden ons te verdiepen in beide organisaties en hun maatschappelijke verantwoordelijkheden, terwijl de bestuurders op hun beurt moesten wennen aan een extra gesprekspartner bij beleidsontwikkelingen. Toch was de goede wil er meteen. Wij worden serieus genomen, omdat de Friese ambulancezorg kwaliteit en het belang van cliënten zo hoog in het vaandel heeft staan.”

Kort en krachtig

Die aandacht voor kwaliteit ziet de cliëntenraad terug in de prestaties. “Dankzij de onderzoeken van het Nivel*

weten wij dat Friese patiënten zowel de spoedeisende als de planbare ambulancezorg al jarenlang zeer hoog waarderen”, geeft Bert aan. “Met gemiddeld een 9 als beoordeling kun je wel stellen dat patiënten in onze regio dik tevreden zijn als zij met ambulancezorg te maken krijgen. Het patiëntencontact is bij deze tak van zorg kort maar krachtig. Zeker bij spoed komt het er metéén op aan. De medische zorg laten we in vertrouwen over aan de professionals. Al spelen er achter de schermen veel processen die eraan bijdragen dat de juiste zorg op het juiste moment en de juiste plek geboden wordt en daar denken wij opbouwend kritisch over mee.”

Eén van de aandachtspunten dit jaar is het thema zorgcoördinatie, waarbij ook de cliëntenraad is gevraagd om zich uit te spreken over de rol van ambulancezorg in de keten. “Het blijkt dat er bij de meldkamer in Drachten via 112 vaker meldingen binnenkomen die eigenlijk om andere zorg vragen”, weet de voorzitter. “Dat lijkt geen wenselijke ontwikkeling, al biedt zo’n verschuiving ook kansen.

‘Waar wij vooral nieuwsgierig naar zijn, is hoe (toekomstige) patiënten de ambulancezorg ervaren en wat zij daarin belangrijk vinden’

Als je mensen dan tóch aan de lijn hebt, kun je helpen om naar de juiste zorg te verwijzen. Vanuit cliëntperspectief vinden wij die verbreding heel interessant. Burgers zijn gebaat bij zo kort mogelijke lijnen als ze hulp nodig hebben. Door haar schakelfunctie aan het begin van de keten, kan de Friese ambulancezorg daarin een spil worden. Daarom vinden wij het een goede ontwikkeling dat de meldkamer mogelijkheden aan het verkennen is rondom haar rol in de keten.”

Contact met achterban

De rol van adviseur en gesprekspartner vervult de Friese cliëntenraad inmiddels naar volle tevredenheid, in regelmatige

afstemming met de bestuursleden van Kijlstra en UMCG Ambulancezorg. Ook het bewaken van de rechten en belangen van patiënten is een taak die naar verwachting vervuld wordt, op basis van goede informatievoorziening uit diverse bronnen. De gevarieerde inhoudelijke achtergrond van de raadsleden draagt daar ook aan bij. “Het enige waar wij nog mee stoeien, is onze rol als tolk en spreekbuis van patiënten”, meldt de voorzitter. “Wij willen graag van onze achterban horen of zij belangrijke aandachtspunten voor ambulancezorg hebben op basis van hun ervaringen. Maar het blijkt lastig om die input te verkrijgen uit contact met patiënten of hun omgeving.”

“Dat heeft te maken met privacyregels, maar ook met de impact die een ambulance-ervaring op mensen heeft”, stelt Bert. “Ofwel blikken ze er liever niet op terug, of het ging in een roes voorbij, of ze willen vooral hun persoonlijke verhaal kwijt. Een enkele keer zijn er klachten over de zorg, maar die handelt de klachtenfunctionaris af. Waar wij vooral nieuwsgierig naar zijn, is hoe (toekomstige) patiënten de ambulancezorg ervaren en wat zij daarin belangrijk vinden. De keren dat we een uitvraag deden bij een geanonimiseerde groep, kregen we maar weinig reacties. Ook via de websites van de Friese ambulancezorg komt er nauwelijks respons vanuit burgers, al roepen we daartoe wel op. Hoe we dat contact beter kunnen stroomlijnen, blijft een aandachtspunt.”

Enorme drive

Intussen is Bert aan zijn tweede termijn als voorzitter begonnen. “Ik vind het waardevol om via de cliëntenraad bij te mogen dragen aan de maatschappelijke betekenis van ambulancezorg. Jaarlijks komen we – naast de overleggen met bestuurders – als raad tien keer samen, aangevuld met een themabijeenkomst waarvoor we inhoudelijke sprekers uitnodigen. Verder schuif ik als voorzitter nog drie keer per jaar aan bij het Noord-Nederlandse regio-overleg voor cliëntenraden ambulancezorg. Altijd leerzaam om te horen hoe collega’s de belangen van patiënten vertegenwoordigen. Verder horen we praktijkverhalen door af en toe Friese ambulanceposten te bezoeken. Wat altijd opvalt, is de enorme drive bij mensen die in de ambulancezorg werken. Ze willen het zo goed mogelijk doen voor hun patiënten.”

* Nivel: Nederlands Instituut voor Onderzoek van de Gezondheidszorg

Jubilarissen!

We zijn trots op 95 jaar Kijlstra. Dat succes danken we niet alleen aan onze rijke geschiedenis, maar vooral aan de mensen die elke dag met hart en ziel hun werk doen. Jubilea zijn daar een prachtig bewijs van. Of iemand nu 5, 12,5, 25 of zelfs 40 jaar meedraait: ieder jubileum is een mijlpaal met een eigen verhaal. Bij Kijlstra zetten we onze jubilarissen graag in het zonnetje. Dit jaar waren dat maar liefst 39! In dit magazine krijgen Thea, Renze, Marion en Rudy daarvoor een extra podium. Extra is tenslotte onze standaard.

Bij Kijlstra wil je werken...

om het samenspel met anderen

Thea switchte op 47-jarige leeftijd van een ziekenhuisbaan op de hartbewaking naar werken in de ambulancezorg. Een stap waar ze tot op de dag van vandaag blij mee is: 'Ik vind mijn werk prachtig!' In december viert ze haar vijfjarig werkjubileum bij Kijlstra.

Wat is jouw achtergrond?

"Ik ben een beetje een laatbloeiër. Na het vwo werd ik jong moeder van drie prachtige kinderen, waar ik met plezier voor zorgde. Als eind twintiger begon ik in deeltijd aan het hbo-v. Ik wilde graag meer voor mensen betekenen en deze richting sprak me aan door mijn eigen ervaringen in het ziekenhuis. Na mijn afstuderen heb ik vijftien jaar in het ziekenhuis op de afdeling hartbewaking gewerkt, als senior verpleegkundige en zorgcoördinator."

Waarom de overstap naar de ambulancezorg?

"Werken op de ambulance vond ik altijd al een heel dapper beroep. Het trok mij ook aan en ik wilde mijn kinderen het goede voorbeeld geven. Als je wat wilt, moet je ervoor gaan! Niet bang zijn om te falen, maar het gewoon proberen. Dus toen ik na gesprekken met ambulancemedewerkers gevraagd werd om te solliciteren, heb ik dat gedaan. De opleiding was best even bikkelen, maar heel leerzaam en goed geregeld. Ik ben nog steeds dankbaar dat ik deze kans heb gekregen. Mijn volwassen zoon vindt het 'vet stoer' dat ik op de ambulance werk."

Wat maakt jouw werk de moeite waard?

"Het is heel afwisselend. Je gaat om met een grote diversiteit aan mensen, die allemaal hun eigen verhaal hebben. Als wij met de ambulance komen, zijn mensen meestal in een oncomfortabele situatie. Dat wij er dan zijn, is vaak al een opluchting. Als ambulanceverpleegkundige kan ik patiënten geruststellen in hun pijn of ongemak. Ik vind het belangrijk dat zij zich gehoord en gezien voelen. Maar ook om de juiste zorg in te zetten; doen waar de mensen goed mee geholpen zijn. Dit werk draait echt om samenwerking met de patiënt."

Hoe is de samenwerking met je collega's?

"Ons team is sociaal en collegiaal, nooit veroordelend. Dat maakt het samenspel heel fijn. Ik kan alles vragen en we leren van elkaar. Ook mijn leidinggevende is toegankelijk en alles is bespreekbaar."

Hoe is Kijlstra als werkgever?

"Betrokken, laagdrempelig en zichtbaar. Ze doen veel voor hun mensen en dat maakt dat ik zelf ook graag een stapje extra wil zetten. Helaas werk ik op dit moment niet volledig, omdat ik vorig jaar borstkanker kreeg. De pittige tijd van ingrijpende behandelingen en herstellen van operaties is helaas nog niet achter de rug. Toch blijf ik positief. Ik voel me erg gesteund door mijn leidinggevende, mijn team en Kijlstra. Zij geven me alle ruimte om mijn eigen route te volgen in het ziekteproces en mijn invulling qua (mee)werken. Dat waardeer ik zeer. Ik ga ervoor om helemaal beter te worden en weer volledig aan het werk te gaan."

'Als je wat wilt,
moet je er
voor gaan'

Naam: **Thea Leistra (52 jaar)** Functie: **ambulanceverpleegkundige** In dienst: **1 december 2020**

'Ik zit hier
echt op
mijn plek!'

Naam: **Renze Mook (39 jaar)** Functie: **algemeen medewerker** In dienst: **1 mei 2013**

Bij Kijlstra wil je werken...

omdat je vertrouwen krijgt

Renze is niet meer weg te denken bij Kijlstra. Als je over het terrein van de Ottolaan in Drachten loopt, zie je hem vaak bezig met het onderhoud van het groen of met het wagenpark. Van gras maaien en heggen knippen tot wegbrengen of ophalen van auto's bij Van de Brug. Renze draait er zijn hand niet voor om. "Ik ben een soort van vliegende keep."

Hoe ben je bij Kijlstra beland?

"Kijlstra ken ik al heel mijn hele leven, omdat ik geboren en getogen ben in Drachten. Mijn vader deed vroeger het groenonderhoud op de Klim (vorige locatie van Kijlstra). Ook kende ik Rudy Verwoert via de voetbalvereniging in Drachten. Hij heeft me 12,5 jaar geleden gevraagd om bij Kijlstra Personenvervoer te komen werken. Precies op het moment dat ik niet meer zo op mijn plek zat bij het autopoetsbedrijf waar ik eerst werkte. Ik was wel toe aan wat nieuws, dus de keuze was snel gemaakt. In het begin moest ik wel wennen. Het werk was heel anders en ik had ineens veel meer collega's. Maar ik heb het vertrouwen gekregen en dat heb ik gepakt."

Wat zijn jouw taken?

"Ik ben altijd wel bezig. Ik doe van alles in en op het terrein van de Ottolaan. Ook doe ik kleine klusjes op kantoor voor de afdeling facilitair, ritjes voor logistiek en ik help met het onderhoud van het wagenpark. Als een auto bijvoorbeeld stuk is of een storing heeft, dan zorg ik dat auto naar de garage gaat en zo snel mogelijk weer op de rit is. Natuurlijk in samenwerking met mijn collega's van de centrale en met Rudy. Ook heb ik veel contact met autobedrijf Van den Brug en sleper Tolman."

Wat vind je leuk aan jouw werk?

"Dankzij dit werk heb ik meer vertrouwen in mezelf gekregen. Mijn werk is heel afwisselend. Daar hou ik van. Ik leer nog steeds nieuwe dingen. Dat vind ik ook belangrijk. Daarom heb ik het naar mijn zin en ga ik elke dag met plezier naar mijn werk."

Hoe is de samenwerking met collega's?

"Heel goed. Sinds ik hier werk, zijn mijn sociale contacten gegroeid. Daar ben ik blij mee. Met sommige collega's spreek ik ook na werktijd af om wat leuks te doen. En collega's vragen mij vaak om hulp als ze ergens niet uitkomen met bijvoorbeeld een auto. Ik vind het mooi dat ik ze dan kan helpen."

Hoe is Kijlstra als werkgever?

"Kijlstra is een professioneel bedrijf, met fijne collega's. Het is hier goed voor elkaar. Ik heb Kijlstra de afgelopen 12,5 jaar zien groeien en veranderen. Soms is dat wel een beetje spannend, zoals de overname van het personenvervoer door Personenvervoer Kort. Gelukkig wordt er goed op mij gepast en kan ik gewoon mijn werk blijven doen. Ik zit hier echt op mijn plek."

Bij Kijlstra wil je werken...

omdat Kijlstra goed is voor de mensen

Marion wilde vroeger politieagent worden. Toen ze als 16-jarige te jong bleek om aangenomen te worden bij de politieschool, besloot ze 'dan maar' de zusteropleiding (mdgo-vp) te doen. Dit was het begin van haar carrière in de zorg. Inmiddels zit ze met veel plezier 25 jaar in het 'ambulance-vak'.

Hoe ben je in de ambulancezorg beland?

"Na mijn opleiding begon ik bij Defensie als Onderofficier Medische Dienst. Tijdens mijn diensttijd deed ik ook het hbo-v. Bijzonder is dat ik daarmee de dromen van mijn beide ouders waarmaakte, want mijn vader wilde vroeger beroepsmilitair worden en mijn moeder verpleegkundige. Ik weet zeker dat ze heel trots op mij waren. Na acht jaar bij Defensie stapte ik over naar de ambulancezorg. Ik begon bij Wijma in Leeuwarden, dat later door Kijlstra is overgenomen. Je kon destijds nog zonder specialisatie op de ambulance werken, dus het vak heb ik in het begin echt in de praktijk geleerd van ervaren collega's. Al volgde ik in 2001 ook de opleiding tot ambulanceverpleegkundige in Zwolle. En nu zijn we 25 jaar verder en werk ik hier nog steeds met veel plezier."

Wat vind je belangrijk in jouw werk?

"Je moet altijd de mens blijven zien. Patiënten en hun naasten behandelen zoals je zelf ook behandeld wilt worden. En met plezier naar mijn werk gaan vind ik ook belangrijk."

Hoe kijk je terug op 25 jaar als ambulanceverpleegkundige?

"We hebben een uniek beroep. Het is mooi dat ons vak geprofessionaliseerd is, maar de regeldruk is ook toegenomen. Ik heb de afgelopen jaren veel meegemaakt. Mooie casussen en ook moeilijke inzetten. Wat ik een pluspunt vind, is dat er tegenwoordig meer aandacht is voor de opvang na heftige inzetten."

Hoe ervaar je de samenwerking met collega's?

"Ik heb fijne collega's, waar ik op kan bouwen. Je doet dit werk echt samen."

Wat vind je het mooiste aan jouw vak?

"Het contact met mijn collega's en patiënten, maar ook de dynamiek en de veelzijdigheid van het werk. Dat je nooit weet wat de dag je brengt en het vooral goed willen doen voor de patiënt."

Welk verhaal is je altijd bijgebleven?

"Het verhaal van een 95-jarige patiënt, die een beroerte had gehad en daarom moest verhuizen. Tijdens de ambulancerit vroeg ik hem: 'Wilt u nog ergens langs?' Hij wist het meteen: de Bonifatiuskerk, waar hij in zijn jeugd veel kwam omdat zijn vader daar koster was. Met brancard en al hebben we hem de kerk in getild, waar hij zelfs nog de zegen kreeg. Zijn dochter heeft dit verhaal ingestuurd naar de krant. Niet veel later kregen we een anoniem kaartje door de brievenbus. Hierop stond: Het verhaal van uw personeel die een oude man de verassing van zijn leven bezorgden ontroerde mij. Hopelijk gingen ze niet buiten het boekje. Zo ja: zie het door de vingers. Gefeliciteerd met zulk personeel!"

Hoe is Kijlstra als werkgever?

"Een fijn en gezond bedrijf. Goed voor de mensen. En de handgeschreven verjaardagskaart waardeer ik zeer."

'Je moet
altijd de mens
blijven zien'

25 jaar
in dienst

Naam: **Marion Aarts (52 jaar)** Functie: **Ambulanceverpleegkundige** In dienst: **1 juni 2000**

'Ik ben een
mensenmens'

Naam: Rudy Verwoert (62 jaar) Functie: directeur/adviseur In dienst: 17 januari 1985

Bij Kijlstra wil je werken...

omdat je de kans krijgt om je te ontwikkelen

Vroeger wilde Rudy al ondernemer worden, daarom volgde hij een opleiding in de detailhandel. Als hij door Gerben en Janny Kijlstra op 22-jarige leeftijd wordt aangenomen als taxichauffeur, begint zijn ruim 40-jarige carrière bij dit bedrijf. "Ik geniet nog steeds van alles wat ik doe!"

Hoe heeft jouw loopbaan bij Kijlstra zich ontwikkeld?

"Door hard werken, altijd een stapje extra zetten en een groot verantwoordelijkheidsgevoel ben ik heel ver gekomen. Met de jaren ben ik meegegroeid met Kijlstra: van rijden op de taxi tot de telefoon aannemen op de meldkamer personenvervoer en van het bijhouden van de administratie tot het opklimmen naar bedrijfsleider. En tot slot met heel veel plezier aan de slag als directeur personenvervoer."

Waar ben je trots op?

"Ik ben megatrots op wat we samen met onze medewerkers hebben opgebouwd. Dat we een 'mensenbedrijf' zijn gebleven. Kijlstra is gegroeid, geprofessionaliseerd en een belangrijke speler in de markt geworden. We bestaan niet voor niets al 95 jaar! Ook ben ik trots op de mooie opdrachten bij Personenvervoer en Zorgvervoer, zoals onze inzet voor de Opstapper van Qbuzz, de Nederlandse Transplantatiestichting (NTS) en het niet-medisch liggend zorgvervoer."

Wat is je vooral bijgebleven van de afgelopen 40 jaar?

"Wat ik heb geleerd is dit: je krijgt in dit werk mooie en minder mooie dingen voor je voeten. Dat heeft me gevormd. Je moet nooit in problemen denken, maar in oplossingen. Altijd positief blijven."

Waar ben je dankbaar voor?

"Dat ik bij Kijlstra de kans heb gekregen om mezelf te ontwikkelen. Van de familie Kijlstra heb ik altijd vertrouwen en vrijheid gekregen. Bovenal ben ik dankbaar voor mijn vrouw Elly en mijn kinderen: zij staan onvoorwaardelijk achter me."

Wat vind je belangrijk als leidinggevende?

"Als leidinggevende vind ik het belangrijk om zichtbaar en benaderbaar te zijn. Ik ben een mensenmens. Ik doe mijn werk mét en vóór mijn medewerkers. We doen het samen! Daarom vind ik dat je als werkgever altijd de persoon moet blijven zien. Dat je er moet zijn voor je mensen. Dat ik al zolang meeloop en het bedrijf van binnen en buiten ken, ervaar ik als een groot voordeel: ik ken het werk en ik ken mijn mensen."

Hoe zou je Kijlstra als werkgever omschrijven?

"Als een mensgerichte werkgever. Ik zeg altijd: je mag hier werken, je hoeft hier niet te werken. Doe je het goed en zit je op je plek? Dan kun je hier een lange loopbaan hebben, met volop (ontwikkel)kansen."

Wat hoop je voor de toekomst van Kijlstra?

"Een groot deel van de activiteiten van Kijlstra Personenvervoer is sinds 1 februari 2025 overgenomen door Personenvervoer Kort. Net als Kijlstra is Kort een familiebedrijf en stellen ze de mens voorop. Dat vind ik het allerbelangrijkste. Zelf ben ik voor een groot deel mee over gegaan, waarmee ik een stap terug doe bij Kijlstra. Ik hoop dat de vijfde generatie Kijlstra – de dochters van Sietze en Ineke – het stokje in de toekomst overnemen. Dat de naam Kijlstra Ambulancezorg & Zorgvervoer blijft bestaan en dat we de zorg in ons DNA houden!"

Volledig ontzorgd

in medicijnbevoorrading

Onze ambulances beschikken standaard over een basisuitrusting met 38 noodzakelijke medicamenten. Om de medicatievoorraden op alle ambulanceposten compleet en up-to-date te houden, is toezichthoudende apotheek De Drie Stellingen een onmisbare partner. Véronique Staal-Tapper en Kim de Roo-Doosje vertellen over de innovatieve samenwerking.

Links: Kim de Roo-Doosje
en Véronique Staal-Tapper

Tot twee jaar geleden verzorgden wij op basis van bestellingen van ambulancemedewerkers zelf het beheer en de logistiek van medicamenten, vanuit een magazijn op ons hoofdkantoor in Drachten”, vertelt Kim, de facilitair manager van Kijlstra. “Met dertien ambulanceposten en veel andere verantwoordelijkheden was dat een bewerkelijke taak. Daarom gingen we in gesprek over een slimmere oplossing met De Drie Stellingen, toen al jaren onze vaste leverancier van medicatie. Als meedenkende apotheek die open staat voor nieuwe ontwikkelingen, hebben zij het hele proces rondom de medicijnenvoorraad uit onze handen genomen én efficiënter aangepakt.”

“We zijn blij dat we Kijlstra op dit vlak volledig kunnen ontzorgen”, zegt gevestigd apotheker Véronique. “Wij doen waar wij goed in zijn, zodat de ambulanceteams kunnen doen waar zij goed in zijn. Bij spoedgevallen willen de verpleegkundigen niet misgrijpen in de medicatievoorraad. Daarom zorgen wij er voor dat ze de werkvoorraden in de ambulances altijd kunnen bijvullen vanuit de medicijnkast op hun post. Wij bevoorraden die kasten elke twee weken op basis van zorgvuldige verbruiksanalyses. Zo zorgen we ervoor dat er zo min mogelijk medicijnen verspild worden, terwijl we tegelijk waken voor tekorten. Het is onze professionele uitdaging om bij elke post een goede balans te vinden in de medicijnbevoorrading en die ook aan te passen als dat nodig blijkt. Zo weten we bijvoorbeeld dat Ameland in het drukke zomerseizoen altijd extra medicamenten nodig heeft.”

Korte lijnen bij spoed

“De uitgekiende bevoorrading op basis van verbruiksdata per post gaat heel goed”, merkt Kim. “Helemaal voorspelbaar is spoedzorg natuurlijk nooit, dus het komt weleens voor dat een bepaald medicijn eerder op raakt dan verwacht. Op die

momenten zijn de korte lijnen waardevol: we bellen met De Drie Stellingen en één van de vaste bezorgers levert nog dezelfde dag het gewenste medicijn af.” Véronique vult aan: “Dat kan omdat wij ook binnen onze apotheek voor Kijlstra altijd een assortiment op voorraad hebben. De meerwaarde daarvan merken we vooral sinds medicijntekorten vaker actueel zijn in Nederland. Zo waren bijvoorbeeld de paracetamol- infuuszakken een periode lastig leverbaar. Toch konden wij de ambulanceposten blijven voorzien door ons inkoop- en voorraadbeleid, waarbij we inzetten op voldoende assortiment zonder te hoeven verspillen.”

‘Ik ben blij met de open samenwerking en korte lijnen’

Kijlstra en De Drie Stellingen stemmen minstens twee keer per jaar af over trends en ontwikkelingen. “Als we innovatieve mogelijkheden zien om scherper te werken, dan verkennen we dat”, geven de dames aan. “Zo gebruiken we na een succesvolle pilot nu de app Medibird voor de verplichte registratie van opiaten in de – standaard afgesloten – medicijnkasten. Dat gaat een stuk sneller en veiliger dan het omslachtige papierwerk dat we gewend waren.” Véronique is blij met de open samenwerking en korte lijnen. “Kijlstra weet ons goed te vinden en wij denken graag mee over hun uitdagingen.” Kim waardeert het dat de apotheek zo actief betrokken is en aandacht heeft voor duurzaam werken. “Het team van De Drie Stellingen denkt echt overal aan, zelfs aan praktische dingen als het hergebruik van medicijn doosjes.”

Ambulancezorg in Noord-Nederland begint bij de meldkamer in Drachten. Dáár komen via het landelijke alarmnummer 112 alle regionale spoedmeldingen binnen, plus de aanvragen van onze ketenpartners in de zorg. De centralisten vervullen een cruciale spilfunctie: zij regisseren en coördineren alle benodigde ambulancezorg, terwijl ze óók de eerste – soms levensreddende – instructies geven én bellers geruststellen die bang, boos of in paniek zijn.

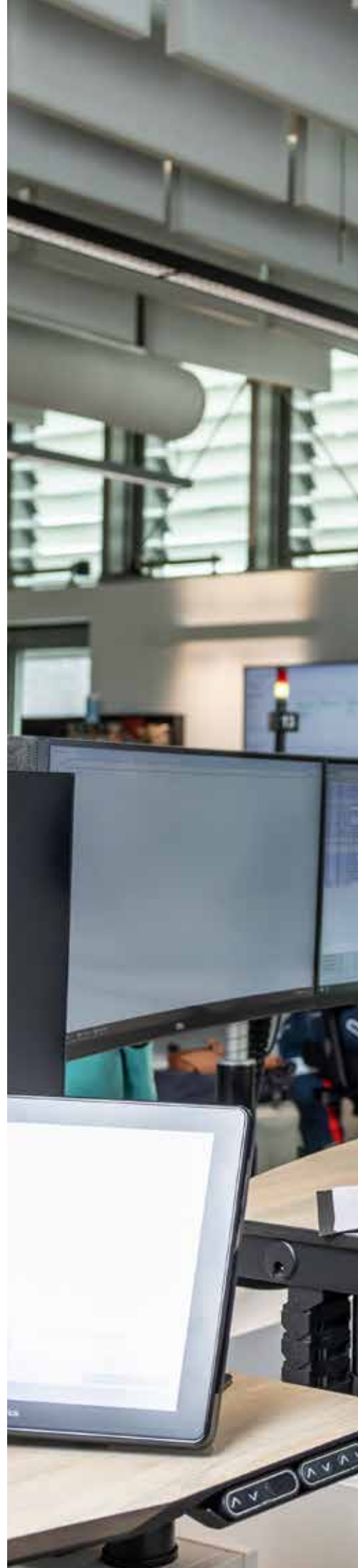
Hendina de Jong was onder de indruk toen zij bijna twee jaar geleden het nieuwe hoofd werd van de meldkamer voor ambulancezorg. “Zelfs met een achtergrond in de zorg wist ik niet wat hier achter de schermen allemaal gebeurde”, vertelt de bevroren vrouw. “Ik voelde meteen respect voor de rust en professionaliteit waarmee de centralisten hun werk doen, terwijl zich aan de andere kant van de lijn soms kleine drama’s afspelen. Ze zijn bij spoedzorg letterlijk de eerste hulplijn, totdat de ambulance ter plaatse is. Daarom hebben alle aannamecentralisten een verpleegkundige achtergrond. Gelukkig zijn lang niet alle meldingen zo spannend, maar bij een levensbedreigende situatie kunnen ze met hun instructies echt het verschil maken. En ook in minder ernstige gevallen is hun werk van grote betekenis.”

Strak samenspel

De meldkamer is verantwoordelijk voor een optimale spreiding en beschikbaarheid van ambulancezorg in de noordelijke regio's. Om dat zo goed mogelijk te managen, worden de taken verdeeld: het ene team zit paraat voor spoedmeldingen, het andere team verwerkt de aanvragen van

ketenpartners voor planbare zorg. “Dat gaat om het niet-acute zorgvervoer tussen ziekenhuizen, zorginstellingen en thuisadressen”, legt Hendina uit. “In beide teams zijn de aanname van telefoontjes en de uitgifte van ambulances gesplitst. Terwijl de ene centralist de beller te woord staat, regelt de collega van uitgifte welke ambulance er op pad gaat. Dit gebeurt in strak samenspel, via een slim digitaal proces en korte lijnen op de werkvloer.”

Bij planbare zorg wordt zonder tijdsdruk overlegd wat nodig is aan hulpmiddelen en deskundigheid, om te bepalen welk type zorgvervoer de meldkamer kan inschakelen. De triage bij oproepen via 112 staat regelmatig onder hoogspanning. “Onze centralisten werken volgens een vast protocol om zo snel mogelijk helder te krijgen welke medische zorg acuut nodig is. Soms is dat overduidelijk, soms is het lastiger in te schatten. Het komt voor dat een ambulance die al op weg is na de triage weer terug wordt geroepen. Of dat de inzet bij grote ernst juist wordt opgeschaald. Het gebeurt ook dat bijvoorbeeld een hartinfarct ter plaatse toch hyperventilatie blijkt. Dan was een andere zorginzet passender geweest, maar achteraf is het

Meldkamer spel in regelen ambulancezorg

'De meldkamer is verantwoordelijk voor een optimale spreiding en beschikbaarheid van ambulancezorg in de noordelijke regio's'

makkelijk praten. Onze centralisten moeten in luttele seconden beslissingen nemen en inschattingen maken. Hoe scherp ze ook zijn, soms is een situatie niet voldoende te overzien.”

Regionale zorgcoördinatie

Wat de grootste uitdaging voor de meldkamer is? “Het vervullen van een schakelfunctie in het realiseren van de juiste zorg, op het juiste moment en de juiste plek”, somt Hendina op. “En dat gaat verder dan alleen ambulancezorg coördineren. Bij 112-hulpvragen zonder spoedfactor verwijzen we nu meestal door naar de dokterswacht. Al kan de meldkamer in de toekomst mogelijk meer doen om de beschikbare regionale zorg zo goed mogelijk in te zetten. We verkennen daarom de inzet van verlengde triage: een extra

uitvraagstelsel – door collega’s buiten de spoedlijnen – om te achterhalen of wij de melder verder kunnen helpen. Bijvoorbeeld met een zorgadvies of het rechtstreeks doorverbinden met huisarts, ziekenhuis, GGZ of andere zorginstelling. Als regio hebben we een opdracht als het gaat om domeinoverstijgende zorgcoördinatie, daarom gaan we dit in afstemming met onze ketenpartners verder onderzoeken.”

Intussen blijft het optimaal inzetten van de beschikbare ambulancezorg prioriteit voor de centralisten, die daarbij wisselende rollen vervullen op de werkvloer. “Zij coördineren hier dagelijks vele tientallen ritten”, benadrukt het meldkamerhoofd. “En het aantal meldingen dat ze verwerken, stijgt elk jaar. Vermoedelijk vooral door de vergrijzing. Voldoende aanwas van

centralisten is belangrijk, daarom doen we moeite om dit werk beter op de kaart te zetten. Onze rol is vrij onzichtbaar, terwijl de meldkamer enorm mooie uitdagingen biedt. Omdat het een vak apart is, hebben we de afgelopen jaren flink geïnvesteerd in opleiding. Dat zie je terug in de kwaliteit van ons team en ik ben er trots op hoe wij als meldkamer 24/7 onze verantwoordelijke rol in de keten vervullen.”

Meldkamer Noord-Nederland

De noordelijke ambulancezorg wordt geregistreerd en gecoördineerd vanuit de Meldkamer Noord-Nederland in Drachten, waar ook de politie en brandweer onderdeel van zijn. De centralisten van Kijlstra werken hier samen met collega’s van Ambulancezorg Groningen en UMCG Ambulancezorg. Zij nemen alle meldingen vanuit de regio aan en regelen de uitgifte van ambulances per provincie. Dit gebeurt in gezamenlijke afstemming en verantwoordelijkheid voor de spreiding en beschikbaarheid van ambulancezorg in Fryslân, Groningen en Drenthe. Lees meer op: mkann.nl.

Om trots op te zijn:

De noordelijke meldkamer voor ambulancezorg opereert op hoog niveau. Ze beschikt sinds 2024 over de Medical ACE-status, een erkenning voor buitengewone kwaliteit. Slechts 10 procent van de meldkamers wereldwijd heeft deze status.

Zo komt een nieuwe Kijlstra-ambulance op de weg

De voertuigen van Kijlstra Ambulancezorg en Zorgvervoer staan dag en nacht paraat, klaar om direct ingezet te worden. Onze wagenparkbeheerders zorgen ervoor dat elk voertuig veilig en betrouwbaar de weg op kan. Ze houden de onderhoudsbeurten goed bij en signaleren tijdig wanneer een voertuig toe is aan vervanging. De aanschaf en ingebruikname van een nieuw voertuig worden zorgvuldig voorbereid met een multidisciplinair team, waarin verschillende afdelingen samenwerken. Van wagenparkbeheer en ICT tot de afdelingen leren & ontwikkelen en facilitair.

Om je mee te nemen in dat proces, vertellen onze collega's over de stappen die we hebben gezet bij de vervanging van een ambulance voor middencomplexe ambulancezorg.

Zo komt een nieuwe Kijlstra-ambulance op de weg

WAGENPARKBEHEERDER EN AMBULANCECHAUFFEUR STEFAN BOERSMA:

“De Volkswagen T6 die we gebruikten voor middencomplexe ambulancezorg was aan vervanging toe. We besloten over te stappen naar een VW Crafter. Dat was best een stap. Deze auto vraagt namelijk om een C1-rijbewijs, terwijl dat bij de T6 niet nodig was. Daarom bestond de werkgroep niet alleen uit gebruikers, een regiomanager, ICT, de afdeling facilitair en een wagenparkbeheerder, maar was ook de afdeling leren & ontwikkelen betrokken. Iedereen had zijn eigen rol. Zo zorgden we er samen voor dat de nieuwe ambulance zou voldoen aan alle eisen van nu én bestendig is voor de toekomst. En dat medewerkers goed voorbereid werden op de ingebruikname.”

KWALITEITSADVISEUR MIRIAM VAN KEULEN:

“Tijdens een PRI (preventieve risico-inventarisatie) hebben we samen de risico's in kaart gebracht, van aankoop tot ingebruikname. Verder hebben we onderzocht welke verbeteringen we konden aanbrengen ten opzichte van de huidige ambulance en wat hiervan de voor- en nadelen zouden zijn. Door hier samen vanuit verschillende disciplines zorgvuldig naar te kijken, krijgen we een ambulance die op meerdere punten aanzienlijk is verbeterd voor zowel de patiënt als voor de zorgverlener.”

WAGENPARKBEHEERDER STEFAN BOERSMA:

“Nadat alle wensen en eisen duidelijk waren, hebben we de ambulance besteld bij Van den Brug in Drachten. Dat is al jaren de vaste leverancier van Kijlstra voor onze voertuigen. Het voertuig werd geleverd in ambulancegeel en voldeed aan ons pakket van eisen. Daarna ging het voertuig naar Visser in Leeuwarden. Zij zijn gespecialiseerd in de ombouw van ambulances en hebben voor ons het interieur gebouwd. Sommige onderdelen uit de oude ambulance hebben we opnieuw gebruikt, zoals het communicatiemateriaal. Onze ICT-afdeling speelde hierbij een belangrijke rol, om alles goed werkend over te zetten en te testen. Tijdens de bouw had ik wekelijks contact met Visser over de voortgang. Zo konden we goed volgen of alles op schema bleef en bijsturen als dat nodig was.”

REGIOMANAGER MIDDENCOMPLEXE AMBULANCEZORG ANITA HENDRIKSMA:

“De ambulance is de werkplek van onze ambulanceprofessionals. Ik vond het heel waardevol dat zij zelf actief betrokken waren bij de voorbereiding. Verpleegkundige Wilma en ambulancechauffeur Herman, maakten deel uit van de werkgroep en haalden input op uit het team middencomplexe ambulancezorg. Zo ontstond er een goed beeld van wat nodig is en konden zij hun wensen en behoeften aangeven. Stefan heeft deze input meegenomen naar de gesprekken bij Visser. Kim, onze facilitair manager, was gedurende het proces een hele goede voorzitter van de werkgroep. Het werkte allemaal heel goed. Niet alle wensen konden we nu realiseren, maar die punten nemen we bij de aanschaf van de volgende nieuwe ambulance wel vanaf het begin mee.”

FACILITAIR MEDEWERKER
WILMA HOENDERKEN:

“Binnen de werkgroep is vastgesteld welke materialen en inventaris nodig waren voor de nieuwe ambulance. Ik heb hiervoor de bestellingen gedaan en gezorgd dat alles op tijd binnen was. Na levering hebben de ambulanceprofessionals de ambulance ingericht, waarbij alles een logische plek kreeg. Zo heeft het ambulanceteam tijdens hun werk alles binnen handbereik en kunnen ze alles wat nodig is voor de zorgverlening gemakkelijk vinden.”

COÖRDINATOR WAGENPARK
ERIK REITSMA:

“Per 1 augustus 2025 ben ik bij Kijlstra aangesteld als coördinator wagenpark. Hiervoor werkte ik twaalf jaar op de serviceafdeling bij Visser, de ombouwer van ambulances. Ik breng veel kennis mee over inrichting, techniek en wat er mogelijk is. Ook weet ik goed wat er allemaal bij komt kijken om een nieuwe ambulance op de weg te krijgen. Voorheen werd deze taak erbij gedaan door Stefan, maar binnen deze nieuwe functie bij Kijlstra kan ik me volledig richten op het wagenpark dat dagelijks aandacht vraagt. Het voelt goed om vanuit deze rol bij te dragen aan een toekomstbestendig en efficiënt wagenpark bij Kijlstra.”

**AMBULANCE-
VERPLEEGKUNDIGE**
Wilma van Heerde:

“Inmiddels rijdt de nieuwe ambulance door de regio. We zijn er heel blij mee en voelen ons als team gehoord, omdat veel van onze wensen zijn meegenomen. Behalve dat de ambulance erg goed rijdt, bieden de stoelen veel comfort. Dat is belangrijk, want we zijn vaak een hele dag onderweg. Ook hebben we nu meer werkruimte achterin en zelfs een koelkastje voor onze lunch. Een grote wens was een raam in de ambulance. In de oorspronkelijke uitvoering van de Crafter zat dat niet, terwijl we dat in de T5 wel gewend waren. We zijn blij dat dit is gerealiseerd. Voor patiënten maakt dat een groot verschil: zij kunnen tijdens de rit op ooghoogte naar buiten kijken. Bijna dagelijks vertellen patiënten ons hoe fijn ze dat vinden.”

De nieuwe ambulance is sinds mei 2025 in gebruik. Dankzij de samenwerking tussen verschillende afdelingen en onze ketenpartners Van den Brug en Visser is er weer een veilig voertuig bij gekomen dat efficiënt is en nóg beter afgestemd op de praktijk.

1

Monitor

Dit is de monitor.

Daarmee kijken we hoe snel je hart klopt en hoeveel zuurstof er in je bloed zit. Deze informatie is heel belangrijk.

Zo zien we of je hart en longen goed werken en weten we meteen wat we moeten doen als dat niet zo is.

Ambulancebeer

Het is natuurlijk niet leuk als je mee moet met de ambulance. Om je te troosten krijg je van ons een mooie ambulancebeer. Deze beer heeft zelfs een echt ambulance-uniform aan.

2

Brancard

Als je naar het ziekenhuis moet, lig je op de brancard.

We zetten de brancard altijd stevig vast en je krijgt een gordel om.

Zo kunnen we je veilig vervoeren en onderweg goed in de gaten houden hoe het met je gaat.

In de ambulance
zitten allemaal spullen
die we gebruiken.
Kijk maar. Ik laat
het je zien!

Hoi, ik ben Jillard.
Ik werk als ambulanceverpleegkundige.
Dat betekent dat ik mensen help die
heel ziek zijn of een ernstig ongeluk
hebben gehad. Samen met een
ambulancechauffeur rijd ik snel
naar iemand toe om te helpen.

3

Plek voor je papa of mama

Gelukkig is er in de ambulance altijd plek voor je papa, mama
of iemand anders die belangrijk voor jou is.
Zo voel je je niet alleen en is er altijd iemand bij wie je je fijn voelt.

4

Kinderkoffer

Omdat kinderen kleiner zijn dan een volwassene
hebben we daar speciaal materiaal voor.
Bijvoorbeeld kleinere naaldjes voor als je een
prikje moet krijgen, medicijnen die speciaal
voor kinderen zijn en als je heel flink bent
zelfs een medaille voor dapperheid!
De materialen voor kinderen zitten in de kinderkoffer.

Meer weten over de ambulance?

Kijk dan op onze
toffe kidspagina.

Ambulancepost is méér dan uitvalsbasis

Dat mensen en ambulancezorg bij Kijlstra centraal staan, zie je terug in de huisvesting. "Ligging en functionaliteit bepalen de basis van onze dertien posten, al werkt het óók bevorderlijk als de teams tijdens hun diensten een prettig onderkomen hebben", zegt Sietze Kijlstra. "Bij de nieuwbouw van locaties Leeuwarden, Metslawier en Heerenveen komen daarom álle aspecten samen die belangrijk zijn voor de optimale inzet van onze hulpdiensten."

Op het hoofdkantoor in Drachten blikken we met de algemeen directeur terug op het huisvestingsproces rondom de benodigde nieuwbouw in Leeuwarden, Metslawier en Heerenveen. In zijn eigen kantoorkamer omringt hij zich graag met kleur. De oranje stoelen springen meteen in het oog, net als de verzameling voorwerpen in de open wandkast en op de vensterbanken. Van kunst en foto's tot miniatuurvoertuigen: bij alles hoort een verhaal. “Dat persoonlijke vind ik prettig”, vertelt Sietze. “En daarom begrijp ik heel goed waarom een huiselijke sfeer op onze ambulanceposten zo belangrijk is. Dat helpt onze teams om tijdens hun dienst beter te ontspannen tussen de ritten door.”

Het belangrijkste werk van de ambulanceteams gebeurt overal in Fryslân: op de plekken waar zich spoedsituaties voordoen en onderweg. Hun post is de locatie waar ze tijdens diensten beschikbaar zijn en snel paraat moeten staan zodra er een oproep is. “Maar een ambulancepost is veel meer dan een uitvalsbasis en werkplek voor kantoor taken”, benadrukt Sietze. “Het is een soort thuis waar de collega's ook slapen en ontspannen. Zeker bij 24-uurs diensten is het belangrijk dat ze in een fijne omgeving zijn. Daarom beschikken onze posten naast de stalling voor ambulances, een magazijn, kleedruimtes, douches, slaapkamers en kantoor- of overlegruimte óók over een sfeervolle huiskamer. Daar kunnen de teams tussen hun inzetten door tot rust komen en weer opladen.”

Een ambulancepost is een soort thuis waar de collega's ook slapen en ontspannen'

Teams betrekken bij ontwerp

Sietze heeft zo zijn eigen voorkeuren, al laat hij het inrichten van de huiskamers op de posten graag over aan de regiomanagers, hun teams en de collega's van facilitaire zaken. "Het is bij wijze van spreken hún post. Daarom worden ze bij nieuwbouw ook betrokken in het ontwerp- en bouwproces. Zij werken daar elke dag, zij weten uit ervaring wat nodig en praktisch is. Als het gaat om de basis, de buitenkant en het budget hanteren wij als directie uiteraard wel bepaalde kaders. Elke ambulancepost heeft een eigen smoel, maar in het strakke ontwerp en de kleurkeuze zit inmiddels een duidelijke Kijlstra-lijn. Dat is het werk van onze architect David van Geest, waarmee we samenwerken sinds de nieuwbouw van onze posten in Hardegarijp en op Ameland."

David van Geest – van ARTEC bouwkundig ontwerp & advies – ziet een mooie ontwikkeling in de huisvesting van Kijlstra. "Bij de vorig jaar gebouwde ambulancepost in Leeuwarden hebben we nog meer gebruikgemaakt van de praktijkervaring van medewerkers", vertelt de betrokken architect. "Dat heeft geleid tot nuances als beter dimbare verlichting en een andere indeling, waardoor slaapvertrekken zich niet meer te dicht bij de huiskamer bevinden. Luisteren naar gebruikers zie ik als voorwaarde voor een goed ontwerp, want zij weten wat ze nodig hebben. In dit geval voor hun werk én ontspanning. Dat is wel uniek aan ambulanceposten: enerzijds is het pand functioneel en moeten alle details kloppen voor snelle looplijnen bij spoed; anderzijds zijn zaken als klimaat en sfeer belangrijk om als team goed te blijven presteren tijdens diensten."

Elk gebouw de mooiste

De inzichten die zijn opgedaan in Leeuwarden, worden nu ook ingezet bij het nieuwbouwproces in Heerenveen, een post van vergelijkbare omvang. "Het ontwerp heeft dezelfde strakke lijnen, al krijgt dit pand een onderscheidend stenen jasje", geeft David aan. "Een keuze die is ingegeven door de locatie: op de hoek van Het Meer en de Domela Nieuwenhuisweg. Die plek ligt binnen het historisch lint en daar hoort baksteen binnen de geldende beeldkwaliteitseisen." Deze ontdekking was even schakelen, al valt de artist impression goed in de smaak. "Dat de stenen buitenkant iets afwijkt van onze huisstijl past wel bij de eigenheid van dit bedrijf", vindt Sietze. En David vult aan: "Omdat de situatie overal anders is, doen wij bij elke nieuwe post ons best om dáár het mooiste gebouw van Kijlstra neer te zetten."

De nieuwe ambulancepost in Heerenveen wordt rond de jaarwisseling opgeleverd; ongeveer een jaar nadat de Leeuwarder nieuwbouw in gebruik werd genomen.

De kleinere post in Metslawier is in april feestelijk geopend. "Na tien jaar van 'tijdelijke status' was de behoefte aan die extra post ruimschoots bewezen en met de nieuwbouw bevestigen we het permanente karakter", zegt Sietze. "Bij de andere twee posten waren een aflopend huurcontract en de behoefte aan een betere plek de aanleiding voor nieuwbouw. Dat was meteen een kans om te investeren in panden die aan alle moderne eisen voldoen en die kloppen voor het team. Duurzaamheid is op al onze locaties een aandachtspunt. Wij houden de posten up-to-date en de collega's doen zelf soms aanpassingen in de aankleding van hun huiskamer. Een nieuwe kleur op de muur kan al een andere energie brengen."

Kijlstra heeft ambulanceposten in: Ameland, Dokkum, Drachten, Franeker, Hardegarijp, Harlingen, Heerenveen, Leeuwarden, Lemmer, Metslawier, Nieuwehorne, Oosterwolde en Wolvega.

Nieuwe fase bij Kijlstra

In het 95-jarig bestaan van Kijlstra toont zich een flexibele kracht. De wereld verandert en daarin beweegt het familiebedrijf mee. Aan het roer krijgt Sietze Kijlstra versterking van buitenaf: de bevlogen zorgdirecteur Wytske Posthuma is aangenomen als directeur ambulancezorg. Samen kijken ze vooruit op de volgende fase van de onderneming. "Alles in de koers van Kijlstra blijft erop gericht om onze verantwoordelijke maatschappelijke taak zo goed mogelijk te vervullen."

'Alles begint bij de mensen, daarom staat zuinig zijn op onze medewerkers op nummer één in onze strategische visie'

Voordat we verder kijken naar de toekomst, is het goed om bij enkele impactvolle ontwikkelingen stil te staan. Want 2025 gaat bij Kijlstra de boeken in als een bewogen jaar. Het begon met een bewuste stap: in februari is een deel van de activiteiten bij personenvervoer overgedragen aan Kort in Oosterwolde, om nog sterker te focussen op (ambulance) zorgvervoer. Het volgende nieuws met impact kwam eind mei, toen – na een zorgvuldig proces achter de schermen – operationeel directeur Roelof Kijlstra zijn vertrek aankondigde. Eind augustus deed zich een onvoorzien verlies voor: de familie Kijlstra moest definitief afscheid nemen van hun vader en ere-directeur Gerben Kijlstra, die op 78-jarige leeftijd overleed, achttien jaar nadat hij het stokje had overgedragen aan zijn beide zoons. Hij zal het honderdjarige jubileum van het familiebedrijf niet meer meemaken. Wel was er een indrukwekkende condoleance op de Ottolaan, als laatste eerbetoon.

Mensen op één

Gebeurtenissen als deze doen beseffen hoe waardevol het voortbestaan van de Kijlstra-cultuur is, die in de kern draait om doen, flexibel zijn, graag dat stapje extra

zetten en trots kunnen zijn op wat er elke dag opnieuw met elkaar wordt neergezet. “We doen het samen”, benadrukt Sietze. “Van de meldkamer en de staf achter de schermen tot alle professionals die de weg op gaan. Alles begint bij de mensen, daarom staat zuinig zijn op onze medewerkers op nummer één in onze strategische visie.” Van diezelfde mensen wordt tegelijk steeds meer gevraagd, door toenemende druk en veranderingen in het zorglandschap. “Burgers van nu bellen sneller 112 als er hulp nodig is, ook als er geen sprake is van spoed. Daar moeten wij iets mee en dat kunnen we ook. Die flexibiliteit zit verweven in onze organisatie, omdat wij investeren in de ontwikkeling van onze medewerkers.”

Kijlstra vervult met ambulancezorg en specialistisch zorgvervoer een schakelpositie binnen het Friese zorglandschap. Dat biedt perspectieven om goed te anticiperen op de veranderende patiëntenstroom en zorgvragen. “Wij richten ons bedrijf en vakmanschap bewust in op zowel verbreding als specialisatie”, vertelt Sietze. “Daarbij is samenwerken met andere zorgverleners in de keten steeds

belangrijker en daar zijn we in Fryslân goed in. Ons aanbod van de Rapid Responder GGZ is daar een mooi voorbeeld van (zie ook artikel pagina 36). Wij krijgen steeds meer spoedvragen die raken aan psychische zorg – al zeker zo’n 5 procent – en we zien ook een toename van geriatrische problematiek waarbij een beroep op ons wordt gedaan. Omdat de combinatie van zorg en logistiek onze

Sietze Kijlstra en
Wytske Posthuma

grote kracht is, zetten wij die graag in binnen de regionale zorgcoördinatie.”

Sfeer van betrokkenheid

De manier waarop Kijlstra het maatschappelijk belang dient – zich blijven ontwikkelen vanuit een mensgericht perspectief – maakt dat Wytske Posthuma het een eer vindt dat zij als nieuwe directeur ambulancezorg mag bijdragen aan het

geheel. “Ik zit nog in de kennismakingsfase, toch voel ik nu al dat ik hier op mijn plek ben. In deze baan komt voor mij alles samen: bijdragen aan de zorg in Fryslân vanuit een prachtig familiebedrijf. Zelf groeide ik op in een Fries ondernemersgezin en de cultuur van familiebedrijven in mijn netwerk ervaar ik als voedend. Hier voel ik diezelfde sfeer van betrokkenheid. In mijn gesprekken merk ik dat de mensen zich

verbonden voelen met de identiteit van Kijlstra. En ik herken de uitdagingen van acute zorg vanuit mijn loopbaan bij GGZ Friesland, waar ik jarenlang leiding heb gegeven aan de High & Intensive Care-klinieken in Heerenveen en Leeuwarden.”

Wytske vergelijkt het werken in de acute zorg graag met topsport. “Net als bij crisisgevallen in de GGZ, moeten mensen

bij de ambulancezorg omgaan met pieken, dalen, incidenten en stevige werkdruk. Dat vraagt veel, ook van de interne organisatie. Bij Kijlstra zorgt de combinatie van acute en planbare zorg ook voor uitdaging. Zeker gezien de veranderende zorgvraag en de schakelpositie die Sietze net al benoemde. Ambulancezorg leveren is onze kerntaak, daarnaast willen we met extra diensten blijven inspelen op ontwikkelingen in de samenleving en het zorglandschap. Om die combinatie van specialisatie en verbreding waar te maken, is het belangrijk dat de juiste mensen op de juiste plek zitten. De afdeling leren & ontwikkelen en het team van regiomanagers zijn daarbij onmisbaar. En om het geheel in goede banen te leiden, wil ik als directeur ambulancezorg midden in de organisatie staan.”

Verbinding en duidelijkheid

Sietze is er blij mee dat Wytske het belangrijk vindt om zichtbaar en benaderbaar te zijn. “Daar streef ik zelf ook naar, omdat je in contact moet zijn met je mensen als je wilt weten wat er speelt binnen de teams en op persoonlijk niveau. Wij zijn een betrokken familiebedrijf omdat er aandacht is voor elkaar. Tegelijk merk ik dat het in een groeiend bedrijf onmogelijk is om als algemeen directeur overal aanwezig te zijn. Bij mij is het accent gaandeweg verschoven naar alle taken die ik heb te doen, juist om de mensen zo goed mogelijk te kunnen faciliteren. De deur van mijn kantoor staat vaak open, maar dat is anders dan zelf de ambulanceposten opzoeken. Daarom geef ik Wytske alvast

mee: blijf de organisatie induiken. Ook na de periode van kennismaken.”

Betrokkenheid tonen is voor mensen Wytske een vaste waarde; zeker in een positie als directeur. “Je moet niet wachten tot er signalen via de OR binnenkomen, het gaat om direct contact. Als teamspeler houd ik van verbinding, openheid en duidelijkheid. In al mijn management- en directiefuncties had ik profijt van de teamsporten die ik lang beoefende: daar leerde ik hoe belangrijk het is dat de rollen goed verdeeld zijn én dat er iemand is die richting geeft, grenzen bewaakt en knopen doorhakt. Voor mij gaat leiderschap over luisteren naar professionals, oog hebben voor het grote geheel en in het contact met elkaar helder zijn over wat nodig is. Ik

‘Om als veranderende organisatie onze sterke identiteit te behouden, zijn verbinding en duidelijkheid belangrijke factoren’

ben een mens van zeggen wat je doet en doen wat je zegt.” Sietze knikt instemmend en geeft aan: “Om als veranderende organisatie onze sterke identiteit te behouden, zijn verbinding en duidelijkheid belangrijke factoren.”

Nieuwe dynamiek

Als algemeen directeur blijft Sietze zich vooral richten op de langetermijnvisie en continuïteit van het bedrijf. “Daar hoort ook de verbinding met buiten bij: van activiteiten in de branche en in de regio tot contacten met financiers. De komst van Wytske geeft mij op termijn wat meer ruimte voor focus op die taken. Ik sta al heel lang aan en net zoals wij zuinig zijn op onze medewerkers, is het ook belangrijk om zelf de balans te bewaken. Juist omdat ik nog zo graag bestuurder ben en vol vertrouwen samen met Wytske deze nieuwe fase van Kijlstra aanga. Het vertrek van Roelof is stapsgewijs en in goede harmonie voorbereid, met betrokkenheid van een adviseur. Die gesprekken over de toekomst waren voor ons als familie waardevol en inzichtgevend.”

“Mijn twee dochters zien hun toekomst ook bij Kijlstra. Hoe mooi ik dat ook vind, ik gun hen als midden-twintigers een eigen ontwikkelproces door eerst ergens anders ervaring op te doen”, zegt de trotse vader. “En het is goed om te weten dat Wytske voor zichzelf ook een coachende mentorrol ziet weggelegd als de meiden hier hun opwachting willen maken. Dat is een fijne bijkomstigheid van een externe nieuwe directeur bij ons familiebedrijf. Zij kan onafhankelijker tegenover mijn kinderen staan dan ik, als vader. En haar frisse blik op de zaak is voor ons bedrijf sowieso

een voordeel. Wytske brengt met haar achtergrond en ervaring in de zorg een ander perspectief mee en heeft een eigen stijl van leidinggeven. Dat we een halve generatie schelen in leeftijd – ik ben 55 en Wytske is 41 jaar – maakt ook dat we van elkaar kunnen leren. Haar komst brengt een nieuwe dynamiek die we goed kunnen gebruiken bij de mooie uitdagingen waar we als bedrijf voor staan.”

Gezond zorglandschap

Samenspel blijkt in deze nieuwe Kijlstra-fase meer dan ooit de basis. Voor het vernieuwde directie-duo, voor de interne organisatie én binnen externe samenwerkingsverbanden. Sietze: “Door groei en toenemende complexiteit zijn er meer ballen hoog te houden. Dat geldt

niet alleen voor ons bedrijf, dat geldt voor het hele zorglandschap in de regio. Met onze focus op mobiele zorg staat Kijlstra niet op zichzelf. We bewegen ons met een uitvoerende rol in zorg & logistiek nadrukkelijk binnen én samen met de keten. Ik zei eerder al: in Fryslân kunnen we dat. Er zijn zeker al mooie partnerships en hoe Kijlstra zich verder in dat geheel beweegt, zal de tijd leren.” Wytske is alvast geïnspireerd door een recente leergang over samenwerking in de zorgketen. “Onze maatschappelijke opdracht is het uitgangspunt. We dienen allemaal een groter belang en het gaat erom hoe we elkaar daarin weten te vinden. Zodat we samen een gezond zorglandschap vormen en onze verantwoordelijke taken goed blijven uitvoeren.”

Breed gedragen in Fryslân:

Rapid Responder GGZ

Met de samenwerking rondom de Rapid Responder GGZ is RAV Fryslân een voorloper in het omgaan met mensen die - op straat of thuis - onbegrepen gedrag vertonen. Want wat is werkelijk nodig als omstanders in zo'n situatie via 112 bij politie of ambulancezorg aan de bel trekken? Tineke Algra en Bert Pronk vertellen hoe zij door samenspel in de keten het beste antwoord geven.

"Door de Rapid Responder brengen we op een laagdrempelige manier psychiatrische expertise ter plaatse", vertelt Tineke, die vanuit GGZ Friesland is betrokken en daar werkt als manager behandelzaken IHT* en crisisdienst. "Wij roosteren vanuit onze crisisdienst 7 dagen per week sociaal-psychiatrisch verpleegkundigen in voor diensten op de Rapid Responder, een neutrale personenbus die door een

chauffeur van Kijlstra Zorgvervoer wordt bestuurd. Onze professionals maken in acute situaties op een open en humane manier contact met mensen die onbegrepen gedrag vertonen. Zij schatten snel in wat nodig is om de situatie te de-escaleren en kijken daarbij ook naar de sociale context."

"De ene keer is een gesprek genoeg om rust te creëren, de andere keer gaat iemand

Bert Pronk en
Tineke Algra

‘Met de Rapid Responder bieden wij een passend antwoord bij acute situaties met onbegrepen gedrag’

mee naar de crisisbeoordelingslocatie van de GGZ of volgt overleg met de achterwacht”, weet Bert Pronk, die als operationeel manager ambulancezorg vanuit Kijlstra verantwoordelijk is voor de inzet van de Rapid Responder. “Lang niet altijd is er sprake van psychiatrische problematiek. Ruim een derde van de mensen waarvoor een noodoproep wordt gedaan, heeft psychosociale problemen. Die personen horen niet thuis bij de GGZ, maar hebben soms wel echt hulp nodig vanuit het sociaal domein. Dan doen wij een melding van zorgwekkend gedrag bij de GGD. Zij pakken het dan binnen 24 uur op, meestal via het betreffende wijkteam.”

Verder kijken dan spoedmoment

“De Rapid Responder werkt dus ook preventief”, vervolgt Bert. “We kijken verder dan dat ene spoedmoment, om te voorkomen dat problemen zich opstapelen. Soms wordt een situatie ter plekke door de GGZ-verpleegkundige opgelost en escaleert het een poos later toch weer. Dan kunnen wij met de Rapid blijven rijden, maar in die gevallen zijn mensen meer gebaat bij passende vervolghulp. Nu is er een categorie die tussen wal en schip valt en met onze ketenpartners proberen we dit zo goed mogelijk te ondervangen. De Rapid Responder reikt daarom verder dan alleen ambulancezorg en GGZ. Dit initiatief wordt in onze provincie breed gedragen. Van politie en GGD tot gemeenten/sociaal domein en verzekeraars: al die partijen zijn actief betrokken, omdat ze er allemaal mee te maken hebben.”

“Met die brede samenwerking zijn wij echt voorlopers”, stelt Tineke. “Vanuit andere regio’s kijken ze met interesse naar onze aanpak. Het belangrijkste is dat wij als samenleving verantwoordelijkheid nemen voor mensen met onbegrepen gedrag. Door individualisering en afnemende verdraagzaamheid ontstaat er meer druk op spoeddiensten, terwijl er vaak iets anders nodig is dan politie of ambulancezorg. Met de Rapid Responder bieden wij een passend antwoord bij acute situaties met onbegrepen gedrag. En zoals Bert al zei: we kijken in de keten óók wat preventief mogelijk is om nieuwe noodhulp in de

toekomst te voorkomen. Om de druk op spoeddiensten te verminderen, maar vooral om mensen in psychische zorgnood goed op te vangen en verder te helpen.”

De Rapid Responder GGZ is primair een samenwerking tussen de Regionale Ambulancevoorziening (RAV) Fryslân, GGZ Friesland, Kijlstra Zorgvervoer en Meldkamer Ambulancezorg Noord-Nederland. In 2024 werd de Rapid Responder 700 keer ingezet na een melding van onbegrepen gedrag.

* IHT is een korte crisisbehandeling thuis (intensive home treatment)

Ons werk!

In de rubriek hij/zij van... vertellen Lisette, Jornt, Jo-Linde en Nic over hun werk bij Kijlstra. Vier specialisten van de ruim driehonderd medewerkers, elk met hun eigen ervaringen en aanpak. Hun werkzaamheden verschillen, maar één ding hebben ze gemeen: de passie en betrokkenheid waarmee ze elke werkdag aan de slag gaan. Samen geven ze een mooi inkijkje in de veelzijdigheid binnen onze organisatie.

ZIJ VAN... personeel & organisatie

LISETTE MULDER
P&O ADVISEUR

Het werk van een P&O adviseur raakt alle lagen van de organisatie. “De ene dag adviseren we de directie of een regiomanager over strategische keuzes, de andere dag geven we uitleg aan een medewerker over ouderschapsverlof of begeleiden we bij een verzuimcasus”, vertelt Lisette Mulder. “We hebben als afdeling P&O een brede blik op de organisatie en zijn op ons domein specialist in wet- en regelgeving. Die kennis vertalen we naar de dagelijkse praktijk. De regiomanagers zijn in de basis verantwoordelijk voor onze medewerkers en de beslissingen. Wij zijn er om het proces te monitoren en hen te ondersteunen en te adviseren, zodat het organisatiebreed zorgvuldig en goed gebeurt.”

Het jaargesprek op basis van het Huis van Werkvermogen vindt Lisette een mooi voorbeeld van de toegevoegde waarde van P&O. “Wij voeren het gesprek niet zelf, maar hebben wel de methodiek samen met de werkvloer, regiomanagers en staf ontwikkeld. Deze sluit goed aan bij de koers van de organisatie, waarin zuinig zijn op medewerkers centraal staat.” P&O kijkt daarbij verder dan vandaag. “We zien een veranderende arbeidsmarkt én een personeelsopbouw die vraagt om leeftijdsbewust beleid”, zegt Lisette. “Jongere medewerkers hebben andere wensen dan collega's die richting pensioen gaan. Daarom is het jaargesprek geen afvinklijstje, maar een gesprek over werkplezier, groei en duurzame inzetbaarheid. We praten niet alleen over prestaties, maar ook over hoe het écht gaat en wat iemand nodig heeft. Want we willen graag dat mensen bij Kijlstra met plezier en energie hun werk doen.”

‘We praten over hoe het écht gaat en wat iemand nodig heeft’

HIJ VAN...

Regio Oost

'Ik heb grote waardering voor het zorghart van onze mensen'

JORNT DE VRIES

REGIOMANAGER OOST:
DRACHTEN EN
OOSTERWOLDE

"Ik kom 's ochtends mijn bed uit voor mijn mensen", vertelt Jornt de Vries. Hij is regiomanager en start zijn werkdag steevast op één van de posten. "Dus in Drachten of in Oosterwolde. Rond acht uur is de dienstwissel. In Drachten is het dan druk en rumoerig, soms zijn er wel achttien mensen tegelijk. Daar worden de portofoon en laptop letterlijk overgedragen. In Oosterwolde is het rustiger. Daar is ruimte voor diepere gesprekken, over casussen, wat collega's meemaken op straat of thuis." Vertrouwen is voor Jornt de basis van zijn werk. "Ik vertrouw iedereen in mijn team, dat staat bij mij bovenaan. En dat vertrouwen krijg ik ook, van de directie en van mijn collega's op de werkvloer."

Behalve er zijn voor 'zijn mensen', stemt hij veel af met collega-regiomanagers. "Dat kost tijd, maar het is waardevol om de dingen in elke regio op dezelfde manier aan te pakken." Ook heeft Jornt regelmatig contact met ketenpartners, zoals de ziekenhuizen, de meldkamer en de politie. Een andere rol die bij zijn functie hoort, is die van chef van dienst, waarbij hij het eerste aanspreekpunt is voor de rijdienst en ketenpartners. "Dat zijn best drukke diensten. Je wordt over van alles gebeld: van kapotte auto's tot heftige situaties op straat." Voor de verbinding met het team rijdt hij soms een dienst mee. "Dan zie ik mijn collega's tijdens hun echte werk. Ik zie ander gedrag en we voeren hele andere gesprekken." Jornt heeft grote waardering voor het zorghart van 'zijn' mensen. "Als zij op de auto stappen, telt er maar één ding en dat is de patiënt."

ZIJ VAN... de ambulance

JO-LINDE DE VRIES AMBULANCE- VERPLEEGKUNDIGE

Als achttienjarige wist Jo-Linde de Vries het al zeker: ze wilde ambulanceverpleegkundige worden. Van een ervaren ambulanceverpleegkundige kreeg ze het advies om eerst ruime ervaring op te doen in het ziekenhuis en pas na haar dertigste de stap te zetten. Dat advies nam ze ter harte. “Toen onze jongste twee jaar was, heb ik gesolliciteerd en daar heb ik geen dag spijt van gehad.”

Inmiddels is ze een half jaar klaar met de opleiding tot ambulanceverpleegkundige. “De opleiding was leerzaam en intensief”, blikt ze terug. “Je behandelt veel in korte tijd en komt jezelf regelmatig tegen. Je bent weer leerling, waardoor je in een andere rol komt en ook kritisch naar jezelf moet durven kijken. Daarnaast werk je tijdens de opleiding fulltime. In combinatie met drie kleine kinderen en thuis een bedrijf, vroeg dat soms best veel. De opleiding duurt negen maanden. Als je er middenin zit, is het soms pittig, maar nu ik erop terugkijk is het ook voorbijgevlogen.”

“We hebben een mooi beroep met veel verantwoordelijkheden, vrijheid en de nodige uitdagingen”, vindt Jo-Linde. “Je krijgt kort een inkijkje in iemands leven. Soms neem je letterlijk een kijkje achter de voordeur, zonder dat je precies weet wat er aan de hand is. Dat is anders dan in het ziekenhuis. Daar kun je je beter voorbereiden en als het nodig is sneller opschalen. Nu ben je in eerste instantie samen met één collega. Alle hoop is op jou gevestigd. Gek eigenlijk. Ik ben ook maar gewoon Jo-Linde. Maar wel Jo-Linde met gespecialiseerde kennis.”

A photograph of Nic Westrik, a middle-aged man with a grey beard, sitting in the driver's seat of a white van. He is wearing a dark blue polo shirt with a logo on the chest and a watch on his left wrist. The van's interior and steering wheel are visible. The background shows a cloudy sky.

HIJ VAN...

de Rapid Responder GGZ

NIC WESTRIK

CHAUFFEUR BIJ
DE RAPID RESPONDER

Na zijn vroegpensioen bij de politie wilde hij niet stilzitten. “Ik was 63 toen ik stopte”, vertelt de nu 67-jarige Nic Westrik. “Maar ik had nog veel te veel energie.” Hij begon bij Kijlstra als chauffeur bij orgaanvervoer, maar door zijn achtergrond werd hij ook al snel gevraagd als chauffeur bij de Rapid Responder. “Ik heb de Rapid vaak ingezet als officier van dienst bij de politie. Ik vond het toen al een nuttig instrument. Waar de politie tekortschiet en kennis mist, is de Rapid een prachtige aanvulling.”

Zijn politieverleden helpt Nic in zijn huidige functie: “Ik scan elke ruimte automatisch op risico’s.” Toch is zijn rol nu fundamenteel anders. “Bij de Rapid Responder GGZ gaat het niet om optreden, maar om begrijpen. De sociaalpsychiatrisch verpleegkundige met wie ik samen op de auto rijdt – een vakmens met verstand van zaken – is in de lead. Ik ondersteun. De focus ligt op de-escaleren. Ik heb écht respect gekregen voor hun aanpak bij mensen die totaal de weg kwijt zijn. Eén keer ben ik fysiek aangevallen. Gelukkig wist ik deze persoon snel onder controle te krijgen. Mijn ervaring helpt me echt. Ik blijf rustig. Je moet wel boven de situatie kunnen staan en begrijpen: dit is geen agressie, het gaat om iemand die ziek is.”

Zijn taak bestaat uit veel meer dan iemand van A naar B rijden. “Ik zorg voor het contact met de meldkamer, denk mee én kijk vooruit.” Eén dag per week is hij actief als chauffeur. “Zo blijf ik maatschappelijk en sociaal betrokken”, vertelt hij enthousiast. “Ik doe er nog toe. Dat geeft me voldoening én energie.”

‘Mijn ervaring
helpt me echt.
Ik blijf rustig’

Medewerkers Kijlstra

Ambulancezorg & Zorgvervoer

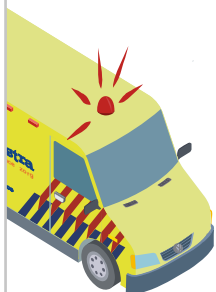

307

Totaal aantal medewerkers

Ambulancechauffeur en
ambulanceverpleegkundige
spoedzorg (ALS)

93

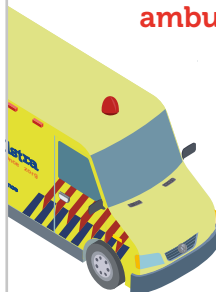
Ambulanceverpleegkundigen (ALS)

Ambulance chauffeurs (ALS)

84

Ambulancechauffeur en
ambulanceverpleegkundige
middencomplexe
ambulancezorg

11

Ambulanceverpleegkundigen (MC)

Ambulance chauffeurs (MC)

10

Totaal aantal centralisten

17

Verpleegkundig centralisten

2

Uitgifte centralisten

6

Centralisten planbare zorg

138 Vrouw

169 Man

48
Jaar

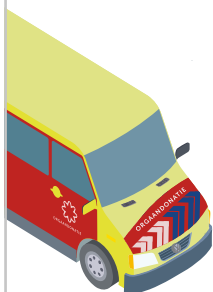
Leeftijd
gemiddeld

Liggend
zorgvervoer
5

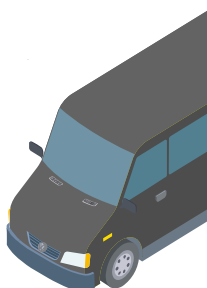

Administratie
& algemeen
7

NTS
20

RR GGZ
4

Directie
3

Staf &
Ondersteunende
diensten
39

Stafmanager
1

5
regiomanagers

Gerben Kijlstra

Onze ere-directeur Gerben Kijlstra is op vrijdagochtend 22 augustus 2025 overleden. Vanaf 1980 leidde hij als derde generatie ons familiebedrijf. Mede dankzij zijn tomeloze inzet en die van zijn vrouw Janny, groeide Kijlstra in de jaren erna verder uit tot een bloeiend, mensgericht bedrijf, met hart voor de zorg.

Gerben groeide op in én met het familiebedrijf. Al op veertienjarige leeftijd reed hij mee op de ziekenauto en zijn eerste betaalde klus bestond uit het slaan van spijkergaten in de grafkistenmakerij van Kijlstra. Hij was leergierig en begon aan de opleiding LTS autotechniek, maar school en het keurslijf lagen hem niet. Op zestienjarige leeftijd trad hij officieel toe tot het bedrijf. Eerst in de grafkistenmakerij, maar daar vond hij niet zijn voldoening. Met zijn rijbewijs op zak mocht hij al snel de ziekenauto besturen. Zijn allereerste rit – 's nachts een zwangere vrouw ophalen in Surhuisterveen – bleef nog lang onderwerp van gesprek. Hij wist niet precies waar hij moest zijn en

besloot simpelweg te kijken waar het licht nog brandde. Zo vond hij uiteindelijk het juiste huis en kon hij de vrouw veilig naar het ziekenhuis brengen.

Hoewel emigratie naar Canada hem trok, bleef hij in Nederland. Janny zag een emigratie niet zitten en dankzij een gesprek tussen haar en haar schoonvader kreeg hij een leidinggevende rol binnen het familiebedrijf. De aandelen werden verdeeld tussen hem en zijn vader en in 1980 nam hij het roer definitief over. Met de overdracht van het directeursstokje werd de grafkistenmakerij verkocht en verhuisde het bedrijf naar de Klim. Samen met zijn vrouw Janny en hun kinderen – Sietze,

Roelof en Martina – ging hij ernaast wonen, altijd dicht bij de zaak en bereikbaar voor iedereen. Het illustreerde de hechte band tussen de familie en het bedrijf.

Onder zijn leiding breidde het taxivervoer zich verder uit en kreeg het bedrijf steeds meer betekenis in de regio. Gerben introduceerde vernieuwende diensten zoals bonnenboekjes voor 65-plussers, 8-persoons busjes voor groepsvervoer en horecavervoer. Dat laatste niet alleen uit winstbelang, maar ook vanuit maatschappelijke betrokkenheid. Met het horecavervoer wilde hij bijdragen aan verkeersveiligheid, zodat minder mensen met een slok op achter het stuur staptten.

Later zette hij ook belangrijke stappen in het zittend ziekenvervoer. Met de inzet van de Volkswagen Caddy voor rolstoelvervoer en samenwerkingen met ziekenfondsen wist hij nieuwe deuren te openen. Mede dankzij zijn innovatieve blik en enkele strategische overnames kon het bedrijf zich verder ontwikkelen.

Ook het ziekenvervoer maakte in zijn tijd een belangrijke ontwikkeling door. Toen Gerben als directeur begon, had het bedrijf vier ambulances. Hiermee was het al een vrij grote dienst in de regio. Waar het ooit slechts om vervoer ging, groeide het vervoer uit tot volwaardige ambulancezorg met professioneel opgeleide medewerkers.

Hij keek met trots terug op die vooruitgang. Aan het einde van zijn loopbaan droeg Gerben zijn werk over aan zijn zoons Sietze en roelof – die net als Gerben zelf – het vak van jongs af aan hadden meegekregen. Dochter Martina koos voor een andere carrière in de zorg.

Sinds 2004 genoot Gerben van zijn pensioen, maar zijn betrokkenheid bij het familiebedrijf bleef onverminderd groot. Zo vierde hij samen met ons, ondanks zijn gezondheidsproblemen, het uitgestelde jubileumfeest van 90 jaar Kijlstra. Ook bij de jaarlijkse eindejaarsborrels en het lentevisje op de Ottolaan waren Gerben en Janny altijd aanwezig. Hij genoot zichtbaar

van de ontmoetingen en de gesprekken met oud-collega's, soms mensen die hij zelf nog had aangenomen, en maakte met plezier kennis met nieuwe medewerkers. De titel 'ere-directeur' droeg hij met trots.

Wij herinneren Gerben als een betrokken en bevlogen directeur, iemand met hart voor zijn medewerkers. Maar ook als een grutske pake en oerpake. Dat de condoleance plaatsvindt op de Ottolaan, bij het bedrijf wat zo'n groot deel van zijn leven uitmaakte en waar hij zo van hield, voelt bijzonder en waardevol. Wij wensen zijn vrouw Janny, de familie Kijlstra en overige nabestaanden veel sterkte met dit verlies.

“Ik heb **grote waardering**
voor het **zorghart** van onze
mensen. Als zij op de auto
stappen, **telt** er maar **één**
ding en dat is de **patiënt**.”

Jornt de Vries, regiomanager

